

Joke Schipper-Nat: 'Uitslag! Uitgezaaide Prostaatcancer' Uitgeverij Boekscout, Soest 2016. ISBN: 9789402230635 Zie ook: www.boekscout.nl (Prostaatcancer/Uitzaaiingen/ Verzorgenden als patiënt/Palliatieve zorg/ Terminale zorg/ Persoonlijke relaties/ Lotgenoten/ PO)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

'Hij is er nu ook klaar mee. De dokter heeft gezegd: "We kunnen niks meer." Na het gesprek met de dokter in het ziekenhuis heeft mijn man de dokter heel hartelijk bedankt voor de goede samenwerking. De dokter wist even niet wat hij ermee aan moest en kreeg ook verdacht rode oograndjes, maar vond het heel fijn dat mijn man dit zei.' (pag.254)

Boek van 260 pagina's waarin Joke Schipper-Nat op basis van dagboekantekeningen beschrijft hoe bij haar man Roelf, na last te hebben gekregen van zijn rug, prostaatcancer met botmetastasen (uitzaaiingen) werd vastgesteld. Ze beschrijft hoe hun leven verder gaat, gaat in op behandelingen (operatie, chemo's, medicijngebruik), de effecten daarvan, en keuzes die ze maken.

Ze beschrijft de impact op hun (goede) relatie, dagelijkse leven en hoe ze zich voorbereiden op het levenseinde van Roelf. Daar hebben ze het aanvankelijk niet over, maar later wel. Roelf stierf op 1 februari 2016.

Joke licht toe waar ze steun en troost vonden, onder andere bij hun kooikerhondje Tjalf, familie en omgeving, maar ook lotgenoten, huisarts en 'de Kooikergemeenschap van het Kooikerforum'. Ook gaat ze in op de zorgen rondom hun beider ouders die ouder worden, achteruit gaan, waarbij de vader van Joke sterft en de ouders van Roelf in een verzorgingshuis wonen. In het boek zijn, schuingedrukt, berichten opgenomen aan en van lotgenoten.

Boekscout.nl : 'Joke Schipper-Nat is 40 jaar getrouwd met Roelf. Ze hebben een kooikerhondje met de naam Tjalf en wonen in het noorden van het land. Hun leven verloopt met ups en downs, zoals bij iedereen. Totdat in 2011 de sluipmoordenaar kanker de kop opsteekt. Ze komen dan in een rollercoaster van emotie, angst, onmacht, ziekenhuizen en ook geluk. Joke is een dagboek gaan bijhouden, waardoor ze de kans kreeg om het verloop van de ziekte in boekvorm te kunnen schrijven.

In dit boek beschrijft Joke hoe haar man Roelf de uitslag uitgezaaide prostaatcancer kreeg en hoe het proces daarna is verlopen. Hoe moeten ze hier mee omgaan en hoe moeten zij het vertellen aan familie en vrienden?' Boek van 266 pagina's.

Wat viel op:

Hoeveel oog Joke en Roelf voor elkaar hebben, elkaar proberen te ondersteunen. Zo geeft Roelf Joke (via haar zus) op zijn sterfbed nog een bloemetje. De steun en informatie die Joke via het lotgenotencontact krijgt.

Citaten:

Pag. 12: 'Eindelijk voor de uitslag naar de dokter, de datum vergeet ik nooit meer: dinsdag 12 april 2011. (...) De uitslag is verpletterend; prostaatcancer met veel botmeta's (uitzaaiingen), Hb 5.9, psa (prostaat specifiek antigeen) 8559 punt – en dit is geen tikfout, normaal hoort het voor mijn man van zijn leeftijd (59 jaar) ca. 4 te zijn. De

andere organen zijn goed.

"O, en nu dan?"

"Ik stuur u door naar de uroloog."

"O, en wanneer is dat dan?"

Nu, de telefoon wordt gepakt voor overleg en we kunnen gelijk naar boven naar de uroloog. Nou, dan zit je daar in de wachtkamer, totaal overdonderd en ik met tranen in de ogen. (...) De uroloog komt met de optie chemische castratie of direct opereren. Wij hebben niet echt tijd om daar goed over na te denken, zo acuut is de situatie wel. Roelf kiest voor opereren en dat vindt aanstaande donderdag al plaats.'

Pag.14: 'De dokters hebben direct gezegd: "U wordt niet beter. We kunnen levensverlengende behandelingen geven. We gaan op de eerste plaats voor kwaliteit van leven." Tja, wat houdt dat in?'

Ik ben gaan zoeken op het internet naar prostaatkanker en wat ik daar tegenkom, is niet veel goeds. Ze zeggen wel je moet niet kijken, maar dat doe je toch.'

Pag.27: *'Mijn man heeft heel veel steun en plezier aan de hond, die zeurt niet en vraagt niks, maar is er gewoon.'*

Pag.70: 'Dit is een reactie van een lotgenotensite. Hier ben ik heel blij mee, want zij nemen alle tijd om te antwoorden en suggesties te geven. Bij de dokter is de tijd vaak toch wat beperkt en hier kun je wat vragen als je het te binnen schiet.'

Pag.106: *'Het is niet alleen ellende hoor, het weekend gaan wij met familie lekker eten bij het restaurant met de grote vogel. Dan doen de mollen hun werk een tijdje goed.'*

Pag.182: 'Er is hier in de kerk een open dag met onder andere een begrafenisondernemer. Ik ga erheen en kom met veel informatie terug. Dit kunnen we in huis goed doorlezen en het erover hebben.'

Pag.189 *'DE ZORGVERZEKERING BEPAALT DUS IN DIT LAND OF JE DE BEHANDELING KRIJGT JA OF NEE.*

Wie is hier nou de dokter en hoe voel je je zelf?'

Pag.209: 'Ik zie dat Roelf achteruitgaat, ik sta erbij en kijk ernaar, wat mij een heel machteloos gevoel geeft.'

Over de schrijfster:

Joke Schipper-Nat (1953) is 40 jaar getrouwd geweest met Roelf, die stierf aan de gevolgen van prostaatkanker. Ze heeft een hond (Kooiker), zwemt, danst en doet vrijwilligerswerk in een bibliotheek.

Boekscout.nl: Joke Schipper-Nat is in 1953 geboren in Noord-Holland en heeft daar tot haar zeventiende gewoond. Na nog een paar andere woonplaatsen, is een dorp in de provincie Groningen haar plek geworden. Zij heeft de lagere school en de spinazieacademie (huishoudschool) doorlopen. Ze heeft gewerkt in de bejaardenzorg, ziekenhuiszorg en als mantelzorger. Er zijn erg weinig boeken van een partner die te

maken heeft met een prostaatkankerpatiënt. Ze heeft daarom haar verhaal op papier gezet.

Recensies/Extra:

<http://www.hetstreekblad.nl/nieuws/73955/uitslag-uitgezaaide-prostaatkanker/>

<http://www.prostaat.nl/forums/reply/4356/>

<http://www.blauwestad.eu/hetlaatstenieuws.htm>